

GENÇ KALEMLER

Kosova'nın İlk Türkçe Dijital Dergisi

Eylül 2025 | Sayı 13 | 1. Yıl Özel Sayısı

GEÇMİŞİN ZAFERİ, GELECEĞİN ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN GENÇ KALEMLER'İN 1. YILI

İÇİNDEKİLER

BİR YILIN ARDINDAN
DERGİMİZİN 1. YILI

8

ZAFERLER AYI
AĞUSTOS

9

BİR MİLLETİN DİRİLİŞİ
9 EYLÜL

10

DÜNYA BARIŞ GÜNÜ
SESSİZLİĞİN DEĞİL, UMUDUN SESİ

11

SONBAHARIN SESSİZ FISILTISI
SONBAHAR

12

HASAT ZAMANI
EMEKLE GELEN BEREKET

13

YENİ BAŞLANGIÇLARIN EŞİĞİNDE
OKULLAR AÇILYOR

14

12 EYLÜL'ÜN ETKİLERİ
BİR DARBENİN GÖLGESİNDE

15

YİNE DE GEL
İKRA ELŞANI'NİN KALEMİNDEN

16

Genç Kalemler'in 1. Yılı

KUTLU OLSUN

www.kotgep.com

İÇİNDEKİLER

KARANLIK ZİHİNLER

İKRA ELŞANI'NİN KALEMİNDEN

17

GENÇLİĞİN GÜCÜ, GELECEĞİN IŞIĞI

ENGINEERINGHER FUTURE TEKNOLOJİ EKİBİNE TEBRİK MESAJI

18

KÜLTÜRLE KURULAN KÖPRÜLER

DOĞRU YOL TÜRK KÜLTÜR VE SANAT DERNEĞİ'NE TEBRİK MESAJI

19

PERDENİN ARDINDAKİ BÜYÜK BAŞARI

ART THEATRE'A TEBRİK MESAJI

20

ZIYA GÖKALP ŞİİR KÖŞESİ

GENÇ KALEMLERDEN ŞİİRLER

22

OSMAN HAMDİ BEY

GENÇ YETENEKLERDEN ESERLER

33

CAHİT ARF BİLİM KÖŞESİ

POPÜLER BİLİM YAZILARI

36

ÖMER SEYFETTİN

KELİMELEYLE TARİH BÖLÜMÜ

42

HÜSEYİN NİHAL ATSIZ FOTOĞRAF BÖLÜMÜ

12 EYLÜLDEN KARELER

45

GENÇLIĞE HITABE

Ey Türk gençliği!

Birinci vazifen; Türk istiklalini, Türk cumhuriyetini, ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir. Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegâne temeli budur. Bu temel, senin en kıymetli hazinendir.

İstikbalde dahi seni bu hazineden mahrum etmek isteyecek dâhilî ve haricî bedhahların olacaktır.

Bir gün, istiklal ve cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için içinde bulunacağın vaziyetin imkân ve şeraitini düşünmeyeceksin.

Bu imkân ve şerait, çok namüsaît bir mahiyette tezahür edebilir.

İstiklal ve cumhuriyetine kastedecek düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessili olabilirler.

Cebren ve hile ile aziz vatanın bütün kaleleri zapt edilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir.

Bütün bu şeraitten daha elim ve daha vahim olmak üzere, memleketin dâhilinde iktidara sahip olanlar, gaflet ve dalalet ve hatta hıyanet içinde bulunabilirler. Hatta bu iktidar sahipleri, şahsi menfaatlerini müstevlilerin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler. Millet, fakruzaruret içinde harap ve bitap düşmüş olabilir.

Ey Türk istikbalinin evladı! İşte, bu ahval ve şerait içinde dahi vazifen, Türk istiklal ve cumhuriyetini kurtarmaktır. Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur.

Mustafa Kemal Atatürk

Bir Yılın Ardından DERGİMİZİN 1. YILI

Bir yıl önce çıktığımız bu yolculuk, yalnızca bir derginin değil, bir hayalin doğuşuydu. Kosova Türk gençlerinin kaleminden, sesinden, yüreğinden doğan Genç Kalemler, bugün tam bir yılını geride bırakıyor.

Bizler için bu dergi, yalnızca yazıların toplandığı bir mecra olmadı; aynı zamanda kimliğimizin, kültürümüzün ve hayallerimizin buluştuğu bir köprü oldu. Edebiyatın inceliğini, tarihin derinliğini, gençliğin cesaretini ve umudunu bir araya getirdik. Her sayımızda yeni bir pencere açtık; şiirlerle hüzne, denemelerle düşünceye, makalelerle tarihe dokunduk.

Bu bir yıl içinde öğrendik ki: kalem, gençliğin özgürlüğüdür. Düşüncelerini özgürce ifade eden her genç, geleceğin daha aydınlık olmasına katkı sunar. "Kosova'nın ilk Türkçe dijital dergisi" olmanın sorumluluğunu, omuzlarımızda bir yük değil; bir onur, bir gurur ve gelecek nesillere devredeceğimiz bir miras olarak taşıyoruz.

Bugün geriye dönüp baktığımızda, her yazı, her şiir, her sayfa bize gösteriyor ki bu yolculuk daha yeni başlıyor. 13. sayımızla birlikte, birinci yılımızı kutlarken aynı zamanda ikinci yılımıza da adım atıyoruz. Daha çok ses, daha çok fikir, daha çok hayal ile büyümeye devam edeceğiz.

Bu dergiyi yaşatan, kalemini paylaşan, emeğini esirgemeyen tüm gençlerimize ve bizleri destekleyen okurlarımıza teşekkür ediyoruz. Çünkü biz biliyoruz ki: Geçmişin zaferi, geleceğin özgürlüğü içindir.

Nice yıllara, nice sayılara...

GENÇ KALEMLER

Genç Kalemler

Geleceğin Mürekkebi

Bir yıl... Belki takvim yaprakları arasında kısa bir süre gibi görünebilir. Ama aslında bir yıl, bir ömürlük hayallerin filizlenmesine, satırların sayfalara dönüşmesine, genç yüreklerin kalemle buluşmasına yetecek kadar uzun bir yolculuktur. İşte Genç Kalemler, tam da böyle bir yolculuğun ilk durağında, koskoca bir yılını geride bırakıyor.

Ben de henüz 25 yaşında bir genç olarak biliyorum ki, bugün kalem tutan eller yarının dünyasını şekillendirecek. Çünkü yazmak, yalnızca kelimeleri yan yana dizmek değil; düşünceyi özgürleştirmek, hayali gerçeğe dönüştürmek ve bir topluma yeni ufuklar kazandırmaktır.

Genç Kalemler, bir yıl boyunca sadece yazılar yayımlamadı; aynı zamanda bir neslin sesini, umutlarını ve ideallerini duyurdu. Bu sayfaları karıştıran herkes, gençliğin ne kadar güçlü bir potansiyel olduğunu gördü. Her cümle, bizlere şunu haykırıyor: "Biz buradayız ve geleceği değiştirmeye hazırız!"

Unutmayalım ki, Fatih gemisini inşa ederken gençti, Namık Kemal yazarken gençti, Mustafa Kemal kurtuluş mücadelesine atılırken gençti. Tarihi değiştiren cesaret hep gençlerin kalbinden doğdu. Bugün biz de aynı cesareti kalemle, fikirle, üretimle göstermek zorundayız.

Bu dergi, yalnızca bir başlangıç. Genç Kalemler'in 2. yılı, 3. yılı, 10. yılı geldiğinde; burada yazan her satır bir meşale olacak, bizden sonraki kuşaklara yol gösterecek.

Sevgili arkadaşlarım, Bu sayfalara yazdığınız her kelime, aslında kendi hikâyenizi tarihe kazıyorsunuz. Cesaret edin, üretin, hayallerinizden vazgeçmeyin. Çünkü biz, yalnızca bir dergi çıkarmıyoruz; biz, geleceğin vizyonunu yazıyoruz.

Bir Milletin DiriliŖi

9 Eylöl 1922... Türk tarihinin dönüm noktalarından biri, bağımsızlık mücadelesinin son halkası, özgürlüğe açılan kapı. O gün İzmir'in semalarında yankılanan sevinç çığlıkları yalnızca bir şehrin değil, bir milletin kaderini değiştirdi.

İzmir'in kurtuluşu, işgal altında inleyen bir milletin boyun eğmediğinin, zulme karşı onurla ayağa kalktığıının ilanıdır. Anadolu'nun dört bir yanında yakılan bağımsızlık ateŖi, 9 Eylöl'de Ege'nin incisi İzmir'de zaferle taçlanmıştır. Bu zafer, yalnızca askeri bir sonuç değil; milletin ruhunun, inancının ve kararlılığının ifadesidir.

İzmir, işgal günlerinde hüznölü türkülerle, karanlık günlerin ağırlığıyla anılırken; kurtuluş gününde özgürlüğün, gururun ve umudun sembolü olmuştur. O gün Ege'nin ufkunda yükselen güneş, yalnızca bir şehrin değil, bütün bir milletin yeniden doğuşunun işaretiydi. Şairlerin dizelerinde, yazarların kaleminde, halkın dilinde İzmir artık yalnızca bir şehir değil, bir dirilişin simgesi, bir milletin yeniden ayağa kalkışının adı olmuştur. 9 Eylöl, tarihe düşölen en güçlü notlardan biridir: "Türk milleti esareti kabul etmez; onuru ve bağımsızlığı için son nefesine kadar direnir."

Bugün bizler, İzmir'in kurtuluşunu anarken, aslında milletimizin azmini, birlik ve beraberlik ruhunu yeniden hatırlıyoruz. Çünkü bağımsızlık, yalnızca geçmişte kazanılmış bir zafer değil; her yeni neslin koruması gereken bir emanettir. İzmir'in kurtuluşunu anlamak, bu emaneti sahiplenmek ve geleceğe taşımaktır. Bir yıl boyunca kalemlerimizle kültürümüzü ve tarihimizin farklı yönlerini yaşatmaya çalışan bizler, bu özel sayımızda İzmir'in kurtuluşunu anarken gençliğe de bir sorumluluk yüklüyoruz: Geçmişin mücadelesini geleceğin özgürlüğüne dönüştürmek. Çünkü o gün İzmir'de kazanılan zafer, yalnızca bir toprağın değil; düşöncenin, kalemin ve kimliğin özgürlüğüydü.

Kosova'daki Türk gençleri olarak bu satırları kaleme alırken mesafeler anlamını yitiriyor. İzmir'in kurtuluşu, yalnızca Türkiye'nin değil, Türk dünyasının ortak gururudur. Ege'den Balkanlar'a, Rumeli'ye uzanan köklü bağlarımız bu zaferle daha da derinleşiyor.

9 Eylöl bize gösteriyor ki: Umudunu kaybetmeyen bir millet asla yenilmez.

Nice 9 Eylöllerde, nice özgür yarınlarda buluşmak dileğiyle...

Dünya Barış Günü

Sessizliğin Değil, Umudun Sesi

1 Eylül, insanlık tarihine en acı derslerden birini hatırlatarak doğdu. İkinci Dünya Savaşı'nın başladığı gün olan 1 Eylül, Birleşmiş Milletler tarafından "Dünya Barış Günü" ilan edildi. Bu tarih, yıkımın ve acının içinden yükselen bir çağrıdır: savaşın yıktığı yerde, barışın kurulması.

Barış, yalnızca silahların susması değildir; aynı zamanda gönüllerdeki kinlerin de son bulmasıdır. Bir toplumun huzuru, bireylerin birbirini anlamasıyla başlar. Kültürler arasındaki köprüler, farklılıkların düşmanlık değil zenginlik olarak görülmesiyle güçlenir. Dünya Barış Günü, bu hatırlatmayı her yıl yeniden yapar: barış, önce dilimizde, sonra düşüncemizde, ardından da yaşamımızda yer etmelidir.

Bugün dünyada hâlâ çatışmalar, göçler, yıkımlar yaşanıyor. Milyonlarca insanın güvenli bir yuva hayali bile yok. İşte bu yüzden barış, kâğıt üzerinde bir ideal değil; insanlığın en acil ihtiyacı. Savaşın bıraktığı boşluğu şiirle, müzikle, kardeşlikle doldurmak, gençlerin elinde şekillenecek bir gelecektir.

Kosova'da Türk gençleri olarak bizler, Dünya Barış Günü'nü yalnızca bir anma değil, bir görev olarak görüyoruz. Çünkü barış, yalnızca devletlerin imzaladığı anlaşmalarda değil, sıradan insanların günlük yaşamında yeşerir. Bugün kalemimizle yazdığımız her satırda, dilimizle söylediğimiz her sözde barışa hizmet edebiliriz. Dünya Barış Günü bize şunu söylüyor: Barış, yalnızca savaşın yokluğu değil; umudun, adaletin ve özgürlüğün varlığıdır.

Nice barış dolu yarınlarda, kalemimizin gücüyle buluşmak dileğiyle...

Sonbaharın Sessiz Fısıltısı

Mevsimlerin dili vardır; kimisi coşku ile, kimisi sessizlikle konuşur. Sonbahar ise insana hem geçmişi hem de geleceği hatırlatan en derin mevsimdir. Sararan yaprakların rüzgârla dansı, aslında bir vedanın zarafeti gibidir. Doğanın döngüsü içinde her son, yeni bir başlangıca hazırlıktır.

Sonbahar, insana yavaşlamayı öğretir. Yazın telaşı, koşuşturması geride kalır; sokaklar daha dingin, gökyüzü daha düşüncelidir. İnsan kendini daha çok içe dönerken bulur. Bir ağacın yapraklarını bırakışını izlemek, aslında hayata dair büyük bir öğüdü hatırlatır: Her şeyin zamanı vardır. Tutunmanın da bırakmanın da.

Bu mevsimde yürüyüşler uzar, düşünceler derinleşir. Bir sokak lambasının altında yağmuru dinlerken, belki de geçmişteki hatıralar canlanır; ama aynı zamanda gelecek için umut tohumları da filizlenir. Çünkü sonbahar, kışın sertliğine hazırlık olduğu kadar baharın müjdecisidir de.

Edebiyatın ve şiirin en verimli ilham kaynaklarından biri olan sonbahar, hüznle mutluluğu bir arada taşır. Melankolinin ardında, dinginliğin huzuru vardır. Her düşen yaprak, toprağa karışarak yeni yaşamların habercisi olur.

Bugün biz gençler için sonbaharın anlamı, yalnızca bir mevsimin değişimi değildir. Bu, aynı zamanda içsel bir yolculuktur. Bazen bırakmamız gereken yükleri, bazen de korumamız gereken değerleri hatırlatır. Sonbahar, kalemimizin ucuna düşen satırlarda, yüreğimizin derinliklerinden gelen bir sessiz fısıltıdır.

Ve işte bu yüzden: Sonbahar, yalnızca hüznü değil; aynı zamanda yenilenmenin, umudun ve geleceğe yürüyüşün mevsimidir.

Hasat Zamanı

Emekle Gelen Bereket

Toprakla insan arasında asırlardır süren sessiz bir anlaşma vardır: Emek verirsən, karşılığını alırsın. Hasat zamanı işte bu anlaşmanın en görkemli sonucudur. Yaz boyunca güneşin altında büyüyen, yağmurların serinliğiyle serpilip olgunlaşan ürünler, sonunda insanın sofrasına ulaşır.

Hasat, yalnızca buğdayın, üzümün ya da mısırın toplanması değildir. Hasat, emeğin, sabrın ve umudun meyvesidir. Tarlaya atılan her tohum, aslında bir hayalin tohumudur; biçilip harmana taşındığında o hayalin gerçekleştiğine şahitlik ederiz. Bu yüzden köylünün yüzündeki gülümseme, yalnızca ürünün bereketi değil; emeğin kutsallığıdır.

Hasat zamanı aynı zamanda bir şükür vaktidir. Toprağın cömertliğine, doğanın döngüsüne ve insanın alın terine duyulan minnettir. Anadolu'nun türkülerinde, Balkan köylerinin geleneklerinde, her hasat bayramında bu minnet dile gelir. Çünkü hasat, kültürlerin ortak hafızasında "emekle gelen bereketin" simgesidir.

Ama hasat yalnızca tarlada yapılmaz. Hayatta da hasat zamanları vardır. Yıl boyunca verdiğimiz çabanın, sabrın, özverinin bir gün mutlaka karşılığı olur. Öğrencinin emeği diploma ile, sanatçının emeği eserle, gencin emeği gelecekle taçlanır. Hasat zamanı, bize "her emek değerini bulur" gerçeğini fısıldar.

Bugün gençler olarak bizlere düşen görev, hem toprağın hem de emeğin kıymetini bilmektir. Çünkü hasat, yalnızca geçmişin emeği değil; geleceğin umududur. Tohum ekmek cesarettir, beklemek sabırdır, hasat ise umudun gerçeğe dönüşmüş hâlidir.

Hasat zamanı bize hatırlatır: Emeğin olduğu yerde bereket, sabrın olduğu yerde umut, umudun olduğu yerde de yeni başlangıçlar vardır.

Yeni Başlangıçların Eşiğinde Okullar Açılıyor

Sonbaharın serin rüzgârı, sararan yapraklarla birlikte yeni bir heyecanı da getirir: Okulların açılması. Yaz tatilinin özgür ve neşeli günleri geride kalırken, defterlerin kokusu, sıraların sessizliği ve koridorlarda yankılanan adımlar yeniden hayatımıza girer.

Okulların açılması yalnızca ders ziliyle başlayan bir rutin değildir. Bu, gençliğin geleceğe attığı ilk adımdır. Her yeni eğitim yılı, taze umutlarla, yeni hayallerle başlar. Öğrenciler için bu dönem, yalnızca bilgiyi öğrenme değil; kendini keşfetme, arkadaşlıklar kurma ve hayata dair ilk tecrübeleri edinme zamanıdır.

Aileler içinse okul dönemi, çocuklarının gelişimini gururla izleme fırsatıdır. Her sabah çantalarını hazırlarken, aslında geleceğin temelleri atılır. Çünkü eğitim, yalnızca sınıflarda verilen bilgilerle sınırlı değildir; aynı zamanda karakterin, değerlerin ve sorumluluk bilincinin de inşa edildiği yerdir.

Gençler için okul, aynı zamanda hayallerin filizlendiği bir bahçedir. Bir şiir yazarken, bir deney yaparken, bir tartışmada fikirlerini savunurken, aslında hayatın hangi yoluna adım atacıklarını da şekillendirirler.

Okulların açılması, bize şunu hatırlatır: Geleceğe dair en güçlü yatırım, bilgiye ve eğitime yapılan yatırımdır. Bugün sıralarda oturan her öğrenci, yarının doktoru, öğretmeni, sanatçısı, mühendisi ve lideridir.

Yeni eğitim yılına başlayan tüm öğrencilere, öğretmenlere ve ailelere dileğimiz: Bu yıl, yalnızca derslerde değil, hayatın her alanında yeni keşifler, yeni dostluklar ve yeni başarılarla dolu olsun.

Çünkü her yeni okul yılı, aslında geleceğin kapısını aralamaktır.

Elbette bu yol kolay değildir. Ödevler, sınavlar, yorgunluklar bazen ağır gelebilir. Ama her emek gibi, eğitime verilen emek de karşılığını mutlaka verir. Bir öğrencinin attığı her küçük adım, ileride büyük bir yolculuğun başlangıcıdır.

12 Eylül'ün Etkileri

Bir Darbenin Gölgesinde

Türkiye tarihine kara bir gün olarak geçen 12 Eylül 1980, yalnızca bir askerî darbe değil, aynı zamanda bir toplumun geleceğini derinden etkileyen bir dönüm noktasıydı. O sabah tankların sokaklara çıkışıyla birlikte parlamentonun kapıları kapandı, siyasi partiler feshedildi, özgürlükler askıya alındı. Ancak asıl iz, sokaklarda değil, insanların hafızalarında ve toplumsal ruhumuzda kaldı.

Darbe sonrası on binlerce insan gözaltına alındı, binlercesi işkencelere maruz kaldı, kimi idam sehпасına gönderildi. Gençlerin hayalleri yarıda kesildi, kalemler susturuldu, şarkılar kısıldı. 12 Eylül, yalnızca siyaseti değil; kültürü, edebiyatı, sanatı da ağır bir sessizliğe gömdü. O yıllarda yazılan şiirlerde, romanlarda ve türkülerde hep bu korkunun, bu baskının izleri vardır.

Ekonomide "24 Ocak kararları" darbenin gölgesinde uygulanmaya başladı. Türkiye yeni bir modele adım atarken toplumsal bedel ağır oldu. Siyasette ise yasaklar dönemi başladı; liderler susturuldu, gençliğin enerjisi zincirlendi. 1982 Anayasası'nın katı kuralları ise özgürlükleri daraltarak bugüne dek tartışılmaya devam etti.

12 Eylül'ün etkisi yalnızca o gün yaşananlarla sınırlı kalmadı. Korkunun yerleştiği bir toplum, yıllar boyunca kendini ifade etmekte zorlandı. Siyaset yelpazesi daraldı, farklı sesler uzun süre geri plana itildi. Bu yüzden 12 Eylül, bir neslin kaybolan hayallerinin ve bastırılan umutlarının tarihi oldu.

Bugün 12 Eylül'ü anarken, yalnızca bir darbeyi değil; demokrasinin ne kadar değerli, özgürlüklerin ne kadar kırılan olduğunu da hatırlıyoruz. Gençler olarak bizim sorumluluğumuz, o günlerin acılarını unutmamak ve bir daha tekrarlanmaması için demokrasiyi, özgürlüğü, insan haklarını her zaman savunmaktır.

12 Eylül bize şunu öğretiyor: tanklar gelip sözleri susturabilir ama özgürlük özlemini asla silemez.

Yine de Gel

“Kim olursan ol, yine de gel!” sözleriyle hafızalarımızda ve kalplerimizde yer edinen bu yüce şair, Celaleddin-i Rumi, 1200’lerde yaşayıp da ondan binlerce yıl sonra yaşayan insanların yüreklerine dokunmayı hâlâ becerebiliyorsa onu sıradan bir şair olarak saymak hata olurdu sanırım. Çünkü o bir şairden öte bir dahi benim için, gönüllerin feth edicisi, akıllardan silinmeyen bir iz!

Yıllar boyu insanlık gökleri, yerleri, denizleri hatta kendi dünyaları dışında yeni evrenleri keşfetti, imkânsız sorular sordu ve cevaplarını buldu. Fakat insanoğlunun çağlar boyu aradığı ve muhtemelen cevabını bulamadığı, hâlâ en önemli olarak kabul edilen soru aslında onlara en yakın olanıydı: İnsan nedir?

Bugüne kadar yazılmış en iyi roman, çekilmiş en güzel film, anlatılmış en güzel hikâye hep aynı konu üzerinde oldu: “Ben kimim?” İnsan kimdir, nedir? Bugün hâlâ en önemli makalelerin başlıkları aynı konu üzerine oluyor. Biz, her alanda en gelişmiş olduğumuzu sandığımız insanlar, hâlâ insan olmanın ne demek olduğunu bile bilmiyorken Mevlânâ bence en sade ama en doğru hâliyle bize insan kelimesini yedi cümlede açıklıyor.

“Güneş gibi ol şefkatte, merhamette,” diyor büyük üstat; şefkati, merhameti tüm dünyaya Güneş’in ışınlarını saçar gibi saçmamız için. Çünkü şefkati, merhameti olmayan insan, insan mıdır ki?

Beslenmek, uyumak, yürümek gibi temel fonksiyonları olana mı denir insan? O halde nedir bizi başka canlılardan ayrı kılan? Şefkat ve merhamet yoksa kalpte, şüphesiz bizler daha insan olmayı bile becerememiştir demektir. Bu yüzden listenin tam başına şefkat ve merhameti koyuyor Mevlânâ. Merhametli büyüyen her çocuktan savaşız, katliamsız, cinayetsiz, kavgasız, barış içinde bir dünya yaratmayı vaat ediyor. Hani şu insanoğlunun yine çağlar boyu aradığı dünya barışını bir cümle ile veriyor aslında: “Güneş gibi ol şefkatte, merhamette” diyor. Ardından ekliyor: “Gece gibi ol ayıpları örtmekte.” Gece karanlıktır, bu yüzden göremeyiz çoğu zaman birçok şeyi geceleri. Bu öğüdünde, başkalarının hatalarını görsek bile onları bağışlamamız ve gece gibi gizlememizi söylüyor; çünkü hata yapmayan insan yoktur. Kusursuz değilsek hiçbirimiz, ne diye başkalarını kusurundan dolayı incitmeliyiz? Hata yaptıkça öğrenmez mi insan? O halde Mevlânâ’nın da dediği gibi gizlemeliyiz ayıp sandıklarımızı...

“Akarsu gibi ol keremde, cömertlikte,” diyor. Ne kadar güzel bir benzetme yapmış aslında. Çünkü akarsu sürekli akar ve durmaz. Yardım etmekte ve cömertlikte hiç durmayıp diyor; bereketimizi akarsu gibi etrafa saçalım diye. Çünkü bazen birini mutlu etmek, kendini mutlu etmektir. Başkalarının hayatına dokunmak ermişliktir ve bunun farkında olan kişi insan olmayı manasıyla hak etmiştir.

“Ölü gibi ol öfkede, asabiyette,” diyor. Öfkenin olduğu yerde akıl da yoktur derler. İnsanın en tehlikeli silahı öfkedir çünkü. Asabi olma, güler yüzlü ol. Öfkede ve asabiyette ölü gibi hareketsiz ve sakin ol.

“Toprak gibi ol tevazuda ve mahviyette,” diyor. Çünkü toprak güzellikleri yetiştirir. Alçakgönüllü ol ki güzellikler yetişsin etrafında.

Ve son olarak: “Ya olduğun gibi görün ya da görüldüğün gibi ol!” diyor. Çünkü insan olmanın en iyi yanı da budur zaten. Tüm maskelerimizden uzak, sadece bizi biz yapan hâlimizle en güzeliz aslında. Ama taktığımız maskeler bizi hem kendimizden uzaklaştırırken hem de gittikçe dürüstlükten uzak, güvensiz ve yapmacık bir dünya bırakıyor bizlere. Zevklerimiz, sevdiklerimiz, sevdiğimiz müzikler, filmler, kitaplar, sporlar, hobilerimiz, fobilerimiz başka birine ters düşüyor olabilir ama bizim için doğru olan bize aittir! Ve bizi biz yapan budur. Aslında insan olmak için de insan kelimesini anlamak gerekir. Onu anlamak için de kendimizi anlamak. Bir kez kendini anlamış biri herkesi, her şeyi anlar...

Yüzyıllar boyu süren arayışımız eminim ki daha nice yüzyıllar sürmeye devam edecek. İnsanoğlu kendine olan arayışını hiç bitirmeyecek. Fakat Mevlânâ Celaleddin-i Rumi, biz Âdemoğullarına “Yedi Öğüt” olarak adlandırdığı bu yedi cümle ile insanlığın formülünü en sade hâliyle veriyor.

İkra Elşani

KARANLIK ZİHİNLER

Dün gece bir kâbus gördüm. Rüyamda kapkaranlık bir odanın içinde, pencerenin önünde oturmuş ağlayarak dışarısını seyreden bir çocuk vardı. Dışarıda iki taraf savaşıyordu, iki taraf da beyaz giyinmişti. Bu yüzden çocuk hangi tarafın haklı olduğunu bilmiyordu. Her iki tarafın da arkasında, onlar can verirken gülen siyah giyinmiş büyük adamlar vardı.

Bir şehir gördü dışarıda, ikiye ayrılmış. Bir kısmında rengi beyaz olanlar vardı; şehrin o kesiminde ellerindeki parayla mutlu görünüyorlardı. Diğer kısımda ise beyazlar tarafından yönetilen, köle gibi gösterilen siyahiler vardı. Dili, dini asimile edilenler; kendi dilinde konuşma, kendi dinine inanma yasağı görenler vardı hâlâ dışarıda. Dilendirilen çocuklar, organları satılanlar, suçsuz cezalandırılanlar, işkence gören insanlar... Kapkara bir duman içinde duyulan çığlıklar vardı sadece.

Ne ABD'ydi bunun arkasında olan, ne Çin, ne Japonya, ne de Rusya'ydı. Ne Amerika'ydı, ne de Avrupa, ne de Asya'ydı. Gözünü para bürümüş kötüler, diktatörlerdi bunun arkasında olanlar.

Çocuk ağlayarak yüzünü aynasına çevirdi ve "Onlar hiç çocuk değiller miydi?" dedi. O bunları düşünürken arkasında açık olan televizyondaki bir filmde Thomas Jefferson'un sesini duydu. Philadelphia'da şu sözleri söylüyordu:

"Hür ve mutlu yaşamak insanlara Tanrı tarafından verilen en tabii haktır. Bütün insanlar eşit doğar. Bu hakları, gücünü halktan alan ve halkın idaresiyle gelen hükümet korur. Hükümet bu hakları çiğnerse, onu değiştirmek ve yerine başkasını getirmek yine halkın hakkıdır!"

Çocuk: "Hani demokrasi, hani insan hakları? Hepsi yalanmış," dedi. Sonra hızla penceresine koştu, camı açtı ve gür bir sesle İnsan Hakları Beyannamesi'ni okumaya başladı:

"Her insan özgür doğar ve eşit muamele görür..."

Sonra durdu, devam etmedi. Çünkü sesini duyuramadı. Sesini dünyaya duyurabilmesi için tüm dünyanın beraber bağırması gerekiyordu.

İkra Elşani

Gençliğin Gücü, Geleceğin Işığı

Bilimin ve teknolojinin sınır tanımadığı bir çağda, gençlerimizin başarıları yalnızca bir ödül değil; aynı zamanda geleceğe atılmış güçlü bir adımdır. "Gjimnazi i Specializuar Matematikor" lisesinin EngineeringHER Future teknoloji ekibi, TEKNOFEST 2025 finallerinde Eğitim Teknolojileri Yarışması – Lise Seviyesi En İyi Sunum Ödülünü kazanarak Kosova'nın gururu olmuştur.

Bu başarı, yalnızca bir okulun ya da bir ekibin değil; tüm Kosova gençliğinin azminin, kararlılığının ve hayallerinin somut bir yansımasıdır. Onlar, yenilikçi düşüncenin, disiplinin ve ekip ruhunun neler başarabileceğini tüm dünyaya gösterdiler.

KOTGEP olarak bizler, gençlerimizin bu tarihi başarısından büyük bir onur duyuyoruz. Bu ödül, geleceğin mühendislerinin, bilim insanlarının ve liderlerinin yükselen adımlarını simgelemektedir. Biz biliyoruz ki, bu gençler sadece bugünün değil, yarının da dünyasını şekillendirecek.

Kosova'yı başarıyla temsil eden ve bizlere bu gururu yaşatan EngineeringHER Future ekibini gönülden tebrik ediyor, projelerinde ve yolculuklarında daima yanlarında olduğumuzu gururla ifade ediyoruz. 🌍🌟

Gelecek, gençlerin ellerinde yükselecek! 🚀

Kültürle Kurulan Köprüler

Kültür, sadece geçmişten miras aldığımız bir hatıra değil; geleceğe uzanan bir yol haritasıdır. Geçtiğimiz günlerde Gazi Üniversitesi Mimar Kemalettin Salonu'nda gerçekleştirilen program, bu gerçeği bir kez daha gözler önüne serdi. Doğru Yol Türk Kültür ve Sanat Derneği'nin titizlikle düzenlediği etkinlik, halk oyunlarımızın coşkusu, Balkan ezgilerimizin derinliği ve dostane bir atmosferin sıcaklığıyla Ankara'ya unutulmaz bir gece yaşattı.

Balkan Vakfı Başkanı Hıvzi Kuruşa'nın içten mesajında ifade ettiği gibi, bu program sadece bir sanat gösterisi değil; ortak hafızamızın, köklü değerlerimizin ve birlikte var olma irademizin güçlü bir yansımasıydı. O akşam türkülerin diliyle, oyunların ritmiyle, muhabbetin samimiyetiyle gönüllerdeki sınırlar kalktı. Balkanların bereketli kültür mirası Ankara'ya taşınırken, bizler de köprülerin yalnızca taşla değil, kalplerle de kurulabileceğini bir kez daha hatırladık.

Bu buluşmaların değeri, sadece birer anı olmalarıyla sınırlı değildir. Onlar, aynı zamanda gelecek nesillere ilham veren birer fener, kimliğimizi yaşatan güçlü birer hatırlatıcıdır. Bugün kurduğumuz bu köprüler, yarının dünyasında kültürümüzü ve değerlerimizi daha da yüceltecektir.

Doğru Yol Türk Kültür ve Sanat Derneği'ni bu anlamlı çalışmaları için yürekten tebrik ediyor, Balkan Vakfı ile birlikte verdikleri bu güçlü kültürel mesajın daha nice buluşmalarla çoğalmasını diliyoruz.

Perdenin Ardındaki Büyük Başarı

Sanat, bir toplumun aynasıdır. O aynaya bakarak hem geçmişimizi görür, hem de geleceğimizi şekillendiririz. Kosova'nın kültür başkenti Prizren'de düzenlenen 1. Uluslararası Türkçe Tiyatro Festivali, bu aynayı bir kez daha parlatmış ve hepimize gurur veren bir tablo ortaya çıkarmıştır.

Beş gün boyunca tiyatro oyunlarından kukla gösterilerine, Hacivat-Karagöz'den dans ve pandomime kadar 19 ayrı etkinliğin gerçekleştirildiği bu festival, yalnızca bir sanat buluşması değil; aynı zamanda Türk kültürünün Balkanlarda kök salmış canlı bir parçasının güçlü bir yansıması olmuştur. Üsküp'ten İstanbul'a, Eskişehir'den KKTC'ye uzanan katılımlar, tiyatronun evrensel bir dil olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır.

Festivalin gerçekleşmesinde emeği geçen Art Theatre topluluğu, Yunus Emre Enstitüsü, T.C. Priştine Büyükelçiliği ve destek sunan tüm kurumlar; aynı zamanda sanatçılar, yazarlar ve tiyatrocular büyük bir takdiri hak etmektedir. Bu emeklerin sonucunda, Prizren yalnızca bir festival şehri değil; tiyatronun kalbinin attığı bir merkez hâline gelmiştir.

Kültür köprülerinin atıldığı, genç kuşakların sanatla buluşturulduğu bu festivalin, gelecek yıllarda daha da büyüyerek uluslararası bir marka haline geleceğine inancımız tamdır.

Art Theatre topluluğunu ve bu başarıya katkı sağlayan herkesi gönülden tebrik ediyor, Türkçe tiyatronun ışığının Balkanlardan dünyaya yayılmasını diliyoruz. 🌟🌟

AYRINK

ZİYA GÖKALP ŞİİR KÖŞESİ

Hâlâ Varım - **Ali Mula**

Masal Anlatsan - **Berra Skenderi**

Anın Özlemi - **Berra Skenderi**

Genç Sonbahar - **Berra Skenderi**

Düş Kokulu Son Bahar - **İnci Naz Yazla**

Anlayamazsınız - **İnci Naz Yazla**

Sonbaharın Hüznü - **Merve Çakal**

Hâlâ Varım

Bugün hâlâ varım,
Evet, hâlâ yaşıyorum.
Bilmem kaç yıl geçti,
Kaç ay, kaç gün,
Kaç saat...
Bilemiyorum.

Yaşımı soruyorlar bana,
Sadece bakıyorum...
Dışarı çıkıyorum,
Yapraklar sararmış,
Yağmur, bir ok gibi,
Tepemize iniyor.

Dünya aynı,
Çiçekler aynı,
Yağmur da aynı...
Ama insanlar...
Ah, insanlar çok değişmiş.

Şeytan herkesi kendine benzetmiş,
Ve sen...
Eskiden meleklerden biriydin,
Şimdi ise şeytanlardan biri.

Ali Mula

Masal Anlatsan

Unutuyorum yüzünü,
Ama sesini duymalıyım.
Bir masal anlat isterim,
Çocukluğum gibi dinleyeyim,
Uyandırmasın beni hiçbir sabah.

Geçmeyecek mi bu özlem?
Geçmişin karanlığında kalan sen,
Eksikliğini hissediyorum hâlâ,
"Canım" diyeşini,
Sabah sularında gidişini,
Bizi sessizce terk edişini.

Gözlerime bakınca
Yeniden görür gibiyim seni,
Armağanım olsun bu şiir sana,
Sessizliğin içinden yükselen
Bir dua gibi, bir ağıt gibi.

Geri gelmeyecek olanı özlüyorum,
Toprağın altında bedenim,
Gökyüzünde özgür bir kuş gibi ruhun.
Ben burada, yeryüzünde,
Sana sesleniyorum hâlâ.

Berra Skenderi

Anın Özlemi

Göremiyorum dumanın ötesini,
Sis kaplamış geleceğin yolunu.
Belki umut var, belki de hüzün,
Bilemiyorum, ama önümde gün batımı duruyor.

Gökyüzü sarıya çalan bir düş gibi,
Dağların tepeleri masalın içinden fırlamış gibi,
"Ben buradayım" diyor tüm heybetiyle,
Ve kahkahalarımız sarılıyor yamaçlarına.

Ama içimde garip bir sızı var,
Neşenin içine gizlenmiş ince bir hüzün.
Çünkü biliyorum,
Şimdi yaşadığım bu an, yarının özlemi olacak.

Bu anı özleyeceğimi bile bile yaşıyorum,
Her saniyesini avuçlarıma kazıyorum.
Kalbime derin, silinmez izler bırakıyorum,
Şimdiden özlüyorum, şimdiden yanıyorum.

Her kahkahada geleceğe bir vedanın gölgesi,
Her bakışta ayrılığın haberi gizli.
Ben bunu bile bile sarılıyorum hayata,
Bile bile, isteye isteye yanıyorum.

Anın Özlemi

**Çünkü biliyorum;
Bir gün bu gün batımını anımsadığımda
İçimde koca bir boşluk yankılanacak.
Gözlerim dolacak, kalbim ağırlaşacak.**

**Ama aynı zamanda gülümseyeceğim,
Çünkü bu an benim en gerçek hazinem olacak.
Duman ardında saklı olsa da yarınlar,
Şimdi buradayım, şimdi tam da bu anın içindeyim.**

**Ve işte tam da bu yüzden,
Hem hüznle hem sevgiyle,
Bu anı özlüyorum,
Yaşarken özlüyorum...**

Berra Skenderi

Genç Sonbahar

Genç olunca bilmediğini sanırlar
Oysa bilmiyorlar hüznün kapısını araladığını
Belki de bir sonbaharsın sen
Başında siyah bulutlar, yağmurlar, sisler
Bir ağaç gibi dallarını uzatıyorsun
Yaprakların kızarmış, usulca düşüyor zamana

Bir sokak lambasının altında duruyorum
Su birikintisinde yansıyor gökyüzü
Üstümde kazağım, kulağımda müzik
Yeni başlangıçların kokusu dolaşiyor havada
Sokaklar sessiz, ayak seslerim yankı

İstasyon boş, trenler uzak
Dağlar yeni renklere bulanmış
Gözlerim kırmızılara takılıyor
Sanki dünyam ağır bir sessizliğe gömülmüş

Bacalar tütüyor gri bir hatıra gibi
Kokusu taşıyor beni çocukluğa
Gölgelerin izinde yürüyorum
Yazın telaşı bitmiş,
Şimdi ben sonbaharı soluyorum

Genç Sonbahar

**Bu şehri biliyorum sonbaharda
Karanlığında gizli bir ışık var
Biliyorum bu mevsim beni iyileştirecek
Ve yeni başlangıçlara adım attıracak**

**Soğuşunu hissediyorum
Varlığını biliyorum
Yağmur damlalarının altında ıslanıyorum
Ve keyif alıyorum sonbaharın derinliğinden**

**Ne kadar hüzünlü görünse de
Mutluluktur sonbahar
Geride bırakır eskileri
Ve götürür beni yeni başlangıçlara.**

Berra Skenderi

Düş kokulu sonbahar

Yürüyorum, yapraklar altımda hışırdıyor,
Çiseliyor yağmur hafiften,
Havadaki o huzur içime doluyor,
Nefesim bile hayıflıyor nefretten .

Hafiften rüzgâr esiyor, ürperiyor içim,
Adımlarım yankı buluyor kaldırım taşında.
Üzerimde deri ceketimle kazağım en sevdiğim,
Hoş bir melodi dolanıyor kulaklarımda.

Oturdum sonunda köşe başındaki kafeye,
Açtım kitabımı bakıyorum öylece,
Sıcacık tarçın kokusu sarıyor esirce,
Boşver her şeyi yaşayalım diyorum beraberce.

Biraz farklı hissettiriyor bu bahar,
Çünkü her zaman başka birini arar,
Her aynaya bakarken ki sorar,
Nerde o eski insanlar ?

Ve bilirim; sonbahar hep böyle fısıldar:
Her bitiş aslında yeni bir yol saklar.
Dağılır ömür misal kırık yapraklar,
Toprağın koynunda yeniden o canı anar.

İnci Naz Yazla

Anlayamazsın

Her ihanet bir gün döner,
Kalpte iz bırakır, söner.
Sen sandın ki bitti her an,
Ama asla anlayamazsın.

Bir güne sığmadı sızı,
Gönlümden düştü yıldızı.
Kader oyunu sandın sen,
Ama asla anlayamazsın.

Sensiz de döner bu dünya,
Her sır açılır bir gün ya.
Bilmen gerek tek bir hak var,
Ama yine anlayamazsın.

Hep aradım sığınacak bir yol,
Bazen sessizlik oldu bana kol.
Buldum sonunda huzuru içimde,
Ama sen asla anlayamazsın.

Anlamadın ya zaten sen,
Başka bir şey beklemem.
Gün dönerken perdeden,
Artık yolunu gözlemem.

İnci Naz Yazla

Sonbaharın Hüznü

Her sararan yaprak,bir vedadır zamana,
O yaprak hüznü fısıldatır ana,
Derince düşünüp baktığında
Kalbinde saklıdır nice hatıra.

Sessiz,karanlık uzun gecelerde
Yaslanırsız hepimiz pencerelere.
Soğuk rüzgarın esen sesi
Geçmişe taşır derin özlemi.

Yağmur damlar toprağa usul usul,
Her damlada sessiz bir hüznün.
Her damlada gizli bir veda,
Yeni başlangıcı sergiler yarınlara.

Yollarda sarı bir sessizlik eser,
İnsanın içinde derin izler gezer.
Gökyüzü biraz daha solgun bu mevsimin,
Ansızın gelir aklına,yarım kalan cümlelerin....

Merve Çakal

AYRINK

OSMAN HAMDİ BEY

"Senin anıların" - **Burak Groşa**

OSMAN HAMDİ BEY

**“ Senin anıların ”
Kağıt üzeri kuruboya**

Burak Groşa

YUNK

CAHİT ARF BİLİM KÖŞESİ

Beynin Barış Dili: İnsan Zihninde Empati ve Merhametin Bilimi

Müziğin Bilimi: Müziğin Ruhumuza Etkisi

Beynin Barış Dili: İnsan Zihninde Empati ve Merhametin Bilimi

Özet

Empati ve merhamet, insan ilişkilerinin en güçlü yapı taşlarıdır. Günlük hayatımızda sıkça kullandığımız bu duygular, sadece sosyal bağlarımızı güçlendirmekle kalmaz; barış, dayanışma ve toplumsal uyumun da temelini oluşturur. Nörobilim araştırmaları, empati ve merhametin yalnızca soyut değerler değil; beyinde somut mekanizmalarla işleyen biyolojik süreçler olduğunu göstermektedir. Bu yazıda, empati ve merhametin beyindeki kökenleri, işlevleri ve barışa katkısı ele alınacaktır.

Giriş

Bir arkadaşınızın üzüldüğünü gördüğünüzde sizin de kalbinizin sıkıştığını fark ettiniz mi? Ya da bir yabancıya yardım ettiğinizde içten gelen bir mutluluk hissettiniz mi? İşte bu anlar, beynimizin barış diliyle konuştuğunun göstergesidir. Empati ve merhamet, insan türünün sosyal bir varlık olarak hayatta kalmasını sağlamış, işbirliği ve dayanışmayı mümkün kılmıştır. Bilim insanları, bu duyguların beyin farklı bölgeleri arasındaki karmaşık bir ağ sayesinde ortaya çıktığını keşfetmiştir.

Empatinin Beyindeki Temelleri

1. Ayna Nöronlar

- İlk kez 1990'larda keşfedilen ayna nöronlar, başkalarının davranışlarını gözlemlediğimizde aktifleşir.
- Örneğin, birinin acı çektiğini gördüğümüzde beynimizdeki benzer bölgeler de uyarılır. Bu, "başkasının duygusunu kendi içimizde hissetme" mekanizmasının temelidir.

2. Prefrontal Korteks

- Karar verme, sosyal davranış ve ahlaki yargılarla ilişkilidir.
- Empatik bir davranış sergilemeden önce, "doğru olanı yapma" konusunda bize rehberlik eder.

3. Amigdala ve Limbik Sistem

- Duyguların işlendiği merkezdir.
- Özellikle merhamet hissi, limbik sistemde güçlü bir şekilde aktive olur.

Beynin Barış Dili: İnsan Zihninde Empati ve Merhametin Bilimi

Merhametin Bilimsel Yüzü

- Oksitosin: "Sevgi hormonu" olarak bilinir, bağ kurma ve güven duygusunu artırır. Araştırmalar, oksitosin seviyesinin yükseldiği anlarda insanların yardım etme davranışının arttığını göstermiştir.
- Dopamin: Yardım etmek, beynin ödül sistemini harekete geçirir. Bu nedenle başkalarına yardım ettiğimizde kendimizi mutlu hissederiz.
- Toplumsal Etki: Merhametli toplumlarda işbirliği artar, çatışmalar azalır. Bilim insanları, merhametin sadece bireysel bir duygu değil, toplumsal barışın biyolojik temeli olduğunu vurgulamaktadır.

Empati, Merhamet ve Barış

- Empati ve merhamet olmadan barışın sürdürülebilirliği mümkün değildir.
- Tarih boyunca en kalıcı toplumsal düzenler, bireylerin birbirini anlamaya çalıştığı, farklılıkları kabul ettiği toplumlarda oluşmuştur.
- Güncel araştırmalar, çocuklukta empati eğitimi verilen bireylerin yetişkinlikte daha az şiddet eğilimli olduğunu ortaya koymuştur.

Sonuç

Empati ve merhamet, sadece ahlaki değerler değil; beynimizin biyolojik olarak inşa ettiği barışın dilidir. İnsan zihni, başkalarının acısını hissedebildiği ve yardım etmeye eğilimli olduğu için uygarlıklar kurabilmiş, savaşların yerine anlaşmalar yapabilmıştır. Bugün dünyada barışın daha güçlü bir şekilde var olabilmesi, yalnızca siyasi süreçlere değil; bireylerin birbirini anlamasına, empati kurmasına ve merhameti yaşatmasına bağlıdır.

Barışın yolu, beynimizin en insani işlevlerinden geçiyor: Empati ve merhamet.

Müziğin Bilimi: Müziğin Ruhumuza Etkisi

Özet

Müzik, insanlık tarihi boyunca kültürlerin ortak dili olmuştur. Duygularımızı ifade etmenin, toplulukları bir araya getirmenin ve bireysel huzuru sağlamanın en eski yollarından biridir. Modern bilim, müziğin yalnızca estetik bir deneyim olmadığını; beynimizde, bedenimizde ve ruhsal dünyamızda derin etkiler bırakan güçlü bir araç olduğunu göstermektedir. Bu yazıda, müziğin beyin üzerindeki etkileri, duygularımızı nasıl şekillendirdiği ve terapötik (iyileştirici) yönleri ele alınacaktır.

Giriş

Bir şarkı duyduğunuzda aniden geçmiş bir anıya gittiğiniz oldu mu? Ya da hareketli bir melodi duyunca istemeden ritim tutmaya başladınız mı? Müzik, yalnızca kulaklarımızın duyduğu seslerden ibaret değildir; beynimizin ödül sistemiyle, hafızamızla ve duygularımızla doğrudan etkileşim hâlinindedir. Bilim insanları, müziğin beynimizde neredeyse tüm bölgeleri harekete geçirdiğini keşfetmiş ve bu yüzden müziği "beynin egzersizi" olarak tanımlamıştır.

Müziğin Beyindeki Etkileri

1. Beyin Ağlarının Aktivasyonu

- o Müzik, limbik sistemi (duygular), hipokampusu (hafıza), prefrontal korteksi (düşünme ve planlama) aynı anda etkiler.
- o Bu yüzden bir şarkı hem duygularımızı harekete geçirir hem de geçmiş anıları canlandırır.

2. Ödül Sistemi ve Dopamin

- o Hoş bir müzik dinlerken dopamin salgılanır. Bu, aynı zamanda yemek yemek veya âşık olmak gibi "ödül" deneyimleriyle benzer bir mutluluk hissi yaratır.

3. Beyin Plastisitesi

- o Enstrüman çalmak, beyin yapısını değiştirir. Araştırmalar, müzisyenlerin beyinlerinde bağlantıların daha güçlü olduğunu göstermiştir.

Müziğin Bilimi: Müziğin Ruhumuza Etkisi

Müzik ve Duygusal Hassasiyet

Müzik yalnızca duyguları harekete geçirmekle kalmaz, bazı durumlarda onları uçlarda yaşamaya da sebep olabilir.

- Uzun süreli ve yoğun müzik dinleme alışkanlığı, beyni duygusal uyarılara karşı daha hassas hale getirebilir.
- Müzik bağımlılığı yaşayan kişilerde, sevinç veya hüznün gibi duygular daha ani, yoğun ve aşırı yaşanabilir.
- Bu durum bazen yaratıcılığı artırırken, bazen de kişiyi ruhsal dalgalanmalara daha açık hâle getirebilir.
- Araştırmalar, müziğin ödül sistemini aşırı uyarmasıyla dopamin dengesinin bozulabileceğini ve bunun "duygusal aşırılık"lara yol açabileceğini göstermektedir.

Kısacası müzik, dengeli kullanıldığında ruhu besleyen bir araçtır; fakat aşırıya kaçıldığında duygusal hassasiyeti artırarak kişiyi daha kırılgan hâle getirebilir.

Müziğin Toplumsal Yönü

- Ortak ritimler, toplulukları bir araya getirir (örneğin milli marşlar, dini ilahiler, halk şarkıları).
- Sosyal bağları güçlendirir; beraber müzik dinlemek veya söylemek, "aidiyet" duygusunu artırır.
- Evrensel bir dil olarak, farklı kültürleri birbirine yaklaştırır.

Sonuç

Müzik, yalnızca bir sanat formu değil; aynı zamanda insan beyninin ve ruhunun derinliklerine işleyen bilimsel bir olgudur. Duygularımızı düzenler, hafızamızı harekete geçirir, stresimizi azaltır ve toplulukları bir arada tutar. Ancak aşırıya kaçıldığında, duygusal hassasiyeti artırarak kişinin ruhsal dengesini zorlayabilir.

Bilim bize şunu gösteriyor: Müzik, doğru dozda bir şifa, aşırısında ise duyguların keskinleştiricisi olabilir.

AYRINK

ÖMER SEYFETTİN

KELİMELELER TARİH BÖLÜMÜ

Güvercin

Tür: Somut

TDK: "Güvercingillerden, evcil ya da yabancı türleri olan kuş."

İkinci Dünya Savaşı'nın yıkımından sonra Picasso'nun çizdiği barış güvercini, bütün dünyada umudun simgesi haline geldi. Güvercin, insanlığın barışı arayışında kırılğan ama güçlü bir sembol oldu. Bir kuşun kanat çırpışı kadar narin, ama özgürlüğe uzanan kadar da cesur... Dünya Barış Günü'nde gökyüzüne bırakılan her güvercin, barışın bir dilekten fazlası olduğunu, insanlığın ortak özlemi olduğunu hatırlatır.

Zeytin Dalı

Tür: Somut

TDK: "Zeytin ağacının dalı."

Sultan Alparslan'ın Malazgirt öncesi beyaz elbisesini kefen niyetine giyişi, zaferin irade ve teslimiyetle kazanıldığını gösterir. Kefen, ölümü göze almış kararlılığın simgesidir. Ağustos'un ruhu da bu gözü peklikten doğar.

Tank

Tür: Somut

TDK: "Zırhlı savaş aracı."

12 Eylül 1980 sabahı Türkiye, tank sesleriyle uyandı. Sokaklarda beliren bu ağır araçlar, yalnızca bir askeri gücü değil; demokrasiye vurulan darbeyi de simgeledi. Tank, o gün özgürlüklerin üzerine çöken soğuk bir gölge oldu. Demokrasinin askıya alındığı o sabah, tank paletlerinin izi yalnızca asfaltlarda değil, toplumun hafızasında da kaldı.

ÖMER SEYFETTİN

KELİMELELER TARİH BÖLÜMÜ

Sıkıyönetim

Tür: Soyut

TDK: "Ülkede olağanüstü durumlarda uygulanan, askerî otoritenin sivil otoriteyi sınırlandırdığı yönetim biçimi."

12 Eylül'den sonra Türkiye'nin üzerine çöken ağır bir kelime: sıkıyönetim. Günlük hayatı sınırlayan yasaklar, geceleri bastıran sessizlik ve gözaltına alınan binlerce insan... Sıkıyönetim, bir milletin en temel haklarının dahi askıya alınabileceğini gösterdi. Bu kavram, darbe döneminin soğuk yüzünü ve özgürlüklerin ne kadar kırılğan olduğunu hatırlatan tarihî bir işaret oldu.

Kordon

Tür: Somut

TDK: "Deniz kıyısında gezinti ve mesire yeri."

İzmir'in kalbi Kordon, 9 Eylül 1922'de yalnızca bir kıyı şeridi değil; özgürlüğün yeniden doğduğu sahne oldu. Yıllarca işgalin gölgesinde yaşayan şehir, süvarilerin gelişiyile Kordon boyunca taşan sevinçle ayağa kalktı. İzmir'in kurtuluşu, Kordon'un dalga seslerine karışan alkışlarla, sevinç çığlıklarıyla ölümsüzleşti. O gün, Kordon yalnızca İzmir'in değil, bütün milletin gurur yürüyüşüydü.

Süvari

Tür: Somut

TDK: "Atlı asker."

9 Eylül sabahı İzmir'e giren Türk süvarileri, işgalin son bulduğunu müjdeledi. Atlarının nal sesleri, özgürlüğün adımlarına karıştı. Bayraklarıyla şehre giren süvariler, milletin bağımsızlık inancını taçlandırdı. O an, yalnızca bir askerî zafer değil; ulusun iradesinin simgesi oldu. İzmir'in kurtuluşunda süvariler, hem özgürlüğün hem de geleceğe atılan umudun timsaliydi.

AYRINK

HÜSEYİN NİHAL ATSIZ FOTOĞRAF BÖLÜMÜ 12 EYLÜLDEN KARELER

HÜSEYİN NİHAL ATSIZ FOTOĞRAF BÖLÜMÜ

12 EYLÜLDEN KARELER

AYRINK

Dergi Künyesi

Dergi Adı: Genç Kalemler

Yayın Türü: Aylık / Dijital Yayın

Yayıncı: Kosova Türk Gençleri Platformu (KOTGEP)

Editör:

Melih Takyaci

Grafik Tasarım ve Mizanpaj:

Melih Takyaci

Kapak Tasarımı:

Melih Takyaci

Katkıda Bulunanlar:

Ali Mula

Burak Groşa

İkra Elşani

İnci Naz Yazla

Merve Çakal

Berra Skenderi

Ramadan Buş

Dil ve Redaksiyon:

Melih Takyaci

İletişim:

E-posta: kosovaturkgencleriplatformu@gmail.com

Web: www.kotgep.com

GENC KALEMILER

Kosova'nın İlk Türkçe Dijital Dergisi

